

**Силабус курсу «Лінгвосеміотика»
2019/2020 навчального року**

Назва курсу	Лінгвосеміотика
Адреса викладання курсу	Львівський національний університет ім. Івана Франка м. Львів, вул. Університетська, 1.
Факультет та кафедра, за якою закріплена дисципліна	Філологічний факультет, кафедра загального мовознавства
Галузь знань, шифр та назва спеціальності	Галузь знань 03 Гуманітарні науки. Спеціальність 035 Філологія. Спеціалізація 035 Українська мова та література; Галузь знань 01 Освіта/Педагогіка. Спеціальність 014 Середня освіта. Спеціалізація 014.01 Українська мова і література
Викладачі курсу	Доцент кафедри загального мовознавства, кандидат філологічних наук Григорук С.І.
Контактна інформація викладачів	velta569@gmail.com https://philology.lnu.edu.ua/employee/hryhoruk-svitlana
Консультації по курсу відбуваються	Понеділок (15.00) і вівторок (13.15)
Сторінка курсу	https://philology.lnu.edu.ua/course/linhvosemiotyka-ukrajiniisty
Інформація про курс	Курс “Лінгвосеміотика” покликаний дати студентам уявлення про те, що таке семіотика і лінгвосеміотичне дослідження. Представити лінгвосеміотику як метатеоретичну дисципліну, оскільки семіотичні моделі та поняття експліцитно чи імпліцитно функціонують у різних галузях при поясненні як лінгвальних, так і позалінгвальних явищ. Наприклад, відмінності між формами письма (алфавітами та ієрогліфами) залежать від особливостей співвідношення <i>позначення/позначуване</i> ; наявність у мові різних лексико-семантичних угруповань, таких, як синоніми, антоніми, гіпоніми та гіпероніми, зумовлена загальним семіотичним принципом <i>структурованості</i> будь-якої системи, зокрема мовної; комунікативні процеси здійснюються через функціонування тієї чи іншої <i>знакової системи</i> , а іноді кількох систем одночасно. Об’єкт лінгвосеміотики – одиниці та категорії мови, що формують знакову систему, предмет дослідження – співвідношення мовних знаків з реаліями та поняттями (семантика), іншими мовними знаками (синтактика) та користувачами (прагматика), семіотична специфіка мовних одиниць, формування текстів і дискурсів, які розглядають як особливі семіотичні утворення та ін.
Коротка анотація курсу	Курс «Лінгвосеміотика» призначений для студентів-україністів четвертого року навчання. Цей курс дає студентові знання проблематики лінгвосеміотики; вчить розпізнавати знакові системи в комунікативному дискурсі; здійснювати лінгвосеміотичний аналіз текстів різних стилів і жанрів та самостійно створювати створювати тексти різних типів з використанням різних семіотичних систем.
Мета та цілі курсу	Мета курсу – ознайомити студентів із завданнями та проблематикою лінгвосеміотики, що вивчає природну мову в аспекті її спільних та відмінних рис з іншими знаковими системами, використовуваними в суспільстві; представити лінгвосеміотику як метатеоретичну дисципліну. Загальнотеоретичні та практичні цілі курсу «Лінгвосеміотика»

	<p>полягають в тому, щоб:</p> <ul style="list-style-type: none"> • окреслити коло основних проблем і завдань лінгвoseміотики; • показати метатеоретичну сутність лінгвoseміотики для мовознавчих дисциплін; • ознайомити студентів із семіотичним термінологічним апаратом; • навчити студентів розпізнавати знакові системи в комунікативному дискурсі; • розкрити специфіку та виробити навички лінгвoseміотичного аналізу текстів; • продемонструвати можливості застосування знань з лінгвoseміотики на практиці (при викладанні рідної чи іноземної мови; при створенні рекламних текстів; при вивченні комунікативних процесів тощо).
<p>Література для вивчення дисципліни</p>	<p><i>1. Основна</i></p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Агеев В. Н. Семиотика. – М.: Изд-во «Весь Мир», 2002. – 256 с. 2. Барт Р. Избранные работы. Семиотика. Поэтика. – М., 1994. 3. Барт Р. S / Z: / Пер. с фр. Г. К. Косикова и В. П. Мурат; под ред. Г. К. Косикова. – 3-е изд.– М.: Академический Проект, 2009. – 373 с. 4. Гринев-Гриневиц С.В., Сорокина Э.А. Основы семиотики. – М.: Флинта, 2017. – С.12-115. 5. Ділі Дж. Основы семіотики / Перекл. з англ. та наук. ред. А. Карась. – Львів: Арсенал, 2000. – 232 с. 6. Еко У. Роль читача. Дослідження з семіотики текстів / [пер. з англ. М. Гірняк]. – Львів: Літопис, 2004. – 384 с. 7. Єрмоленко С. С. Мовне моделювання дійсності і знакова структура мовних одиниць: Монографія. – К., 2006. – 384 с. 8. Желязкова В. В. Навчально-методичний комплекс із дисципліни «Семіотика»: спец.035.10 «Прикладна лінгвістика». – Миколаїв: Вид-во МДУ імені В. О. Сухомлинського, 2017. – 152с. 9. Загнітко А. П. Сучасні лінгвістичні теорії.– Донецьк: ДонНУ, 2006.– К., 1999. – 338 с. 10. Карцевский С. Об асимметричном дуализме лингвистического знака // Звегинцев В.А. История языкознания XIX-XX веков в очерках и извлечениях. Ч. II. – М.: Просвещение, 1965. – С. 85-91. 11. Козлова Т. О. Іконічність у лексиці індоевропейської прамови: монографія. – Запоріжжя : Кругозір, 2015. – 640 с. 12. Крейдлин Г. Невербальная семиотика. Язык тела и естественный язык. – М.: НЛЮ, 2004. 13. Крейдлин Г. Е. Семиотика, или Азбука общения. – М.: Флинта – Наука, 2004. – 341 с. 14. Лотман Ю. М. Семиотика культуры. – М., Александра, 1989. – 320 с. 15. Мечковская Н. Б. Семиотика: Язык. Природа. Культура: курс лекций. – М.: Издательский центр «Академия», 2004. – 432 с. 16. Моррис Ч.У. Основания теории знаков //Семиотика /Сост., вступ. статья и общ. ред. Ю.С.Степанова. – М.: Радуга, 1983. – С.37-89.

17. Никитина Е.С. Семиотика. Курс лекций. – М.: Академический Проект; Трикста, 2006. – 528с.
18. Пирс Ч.С. Из работы «Элементы логики. Grammatica speculativa» //Семиотика /Сост., вступ. статья и общ. ред. Ю.С.Степанова. – М.: Радуга, 1983. – С.151-210.
19. Пирс Ч.С. Логические основания теории знаков. – СПб.: Алетейя, 2000. – 352 с.
20. Селіванова О. О. Сучасна лінгвістика: напрями і проблеми: підручник. – Полтава: Довкілля-К, 2008. – 712 с.
21. Почепцов Г. Г. Семиотика. – М.; К.: Рефл-бук, Ваклер, 2002. – 431 с.
22. Соломоник А. Позитивная семиотика. О знаках, знаковых системах и семиотической деятельности. – Минск: МЕТ, 2004. – 191 с.
23. Соломоник А. Философия знаковых систем и язык. – Минск, 2002. – 408 с.
24. Сосюр Ф. де. Курс загальної лінгвістики. – К.: Основи, 1998. – С.86-101.
25. Степанов Ю. С. В трехмерном пространстве языка (Семиотические проблемы лингвистики, философии, искусства). – М.: Наука, 1985. – 335 с.
26. Степанов Ю. С. Семиотика. – М.: Академический проект, 1972. – 341 с.
27. Эко У. Отсутствующая структура. Введение в семиологию. – М.: Петрополис, 1998. – 432 с.
28. Якобсон Р. Взгляд на развитие семиотики. – М.: Наука, 1996. – 503 с.
29. Morris Ch. Foundations of the Theory of Signs // International Encyclopedia of Unified Science. – Chicago: University of Chicago Press. – 1938. – Vol. 1, Number 2. – P. 1–59.
30. Scholes R. Semiotics and interpretation. – New Haven, London : Yale University Press, 1982. – 161 p.
31. Parmentier R. J. Signs in Society. Studies in Semiotic Anthropology. – Bloomington and Indianapolis: Indiana University Press, 1994. – 234 p.
32. Wąsik Z. Semiotyczny paradygmat językoznawstwa. – Wrocław, 1987.

2. Додаткова

1. Айермахер К. Знак, текст, культура. – М.: Новое издательство, 1998. – 430 с.
2. Андрейчук Н. І. Інтерпретанта як людський чинник мовного семіозису //Мовознавство. – 2012. – №3. – С. 65–74.
3. Андрейчук Н.І. Перечитуючи Ч. Морріса: перегляд вимірів семіозису //Любовь к слову: филологические заметки в честь юбилея профессора В.А.Кухаренко: сборник научных статей / Под ред. И. М. Колегаевой. – Одесса : КП ОГТ, 2018. – С. 22–36.
4. Андрейчук Н. І. Потенціал лінгвосеміотичної інтерпретації для розвитку перекладознавчих студій // Записки з романо-германської філології. – 2015. – Вип. 1. – С. 8-14. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/zrgf_2015_1_5
5. Андрейчук Н.І. Рівні та виміри дії знака //Вісник Львівського університету. – Серія філологічна. – 2019. –

Вип. 70. – С. 309–322.

6. Андрейчук Н. І. Точки перетину герменевтики та лінгвосеміотики у філософських системах античності // Нова філологія. – 2014. – № 60. – С. 6-11. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Novfil_2014_60_3
7. Андрейчук Н. І. Художній образ крізь призму лінгвосеміотики / Н. І. Андрейчук, О. А. Бондарук // Науковий вісник Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка. Сер. : Філологічні науки (мовознавство). – 2015. – № 3. – С. 17-22. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/nvddpufm_2015_3_4
8. Аристотель. Об истолковании // Античные теории языка и стиля (антология текстов). – СПб: Издательство «АЛЕТЕЙЯ», 1996. – С. 65-69.
9. Балинська О. М. Історія семіотики: від знаків речей до суспільних знакових систем // Науковий вісник Львівського державного університету внутрішніх справ. – 2013. – № 3. – С.409-418.
10. Барт Р. Основы семиологии // Структурализм: «за» и «против». Сб. статей. – М.: Прогресс, 1975. – С. 114-164.
11. Барт Р. Система Моды. Статьи по семиотике культуры /Пер. с фр., вступ. ст. и сост. С. Н. Зенкина. – М.: Издательство им. Сабашниковых, 2003.
12. Бацевич Ф.С. Основы коммуникативной лингвистики: підручник. – К.: Академія, 2004.
13. Бацевич Ф. С. Деякі логіко-семіотичні концепції художнього тексту: проблеми, дискусії, перспективи // Вісник Львівського університету. Серія філологічна. – 2017. – Вип. 64(2). – С. 228-238. – Режим доступу: [http://nbuv.gov.ua/UJRN/Vlnu_fil_2017_64\(2\)_30](http://nbuv.gov.ua/UJRN/Vlnu_fil_2017_64(2)_30)
14. Бацевич Ф.С.Філософія мови. Історія лінгвофілософських учень. – К.: Видавничий центр «Академія», 2008.
15. Бенвенист Э. Семиология языка // Бенвенист Э. Общая лингвистика. – М., 1974.
16. Галинська О. М. Лінгвокультурний семіотичний код – лінгвокультурний граматичний код: співвідношення та особливості // Проблеми зіставної семантики. – 2013. – Вип. 11. – С. 15-20. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Pzs_2013_11_5
17. Государська О. В. Семіотична модель як інструмент досягнення смислової адекватності при перекладі (на матеріалі відтворення французьких соматичних термінів українською мовою) // Вісник Київського національного лінгвістичного університету. Сер.: Філологія. – 2014. – Т. 17. – № 2. – С. 37-46. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Vknlu_fil_2014_17_2_7
18. Гумбольдт В. фон. Філософія і мова культури. – М.: Прогрес, 1986. – 468 с.
19. Дерида Ж. Письмо та відмінність / [пер. з фр. В. Шовкун]. – К. : Вид-во Соломії Павличко “Основи”, 2004. – С. 563–590.
20. Діомідова О. Ю. Семіотичний та риторичний напрями в теорії комунікації // Науковий часопис НПУ імені М. П. Драгоманова. Серія 9 : Сучасні тенденції розвитку мов. –

2015. – №. 12. – С. 40-45. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nchnpu_9_2015_12_9
21. Елина Е. А. Семиотика рекламы.- М.: ИТК «Дашков и К», 2008. – 136 с.
 22. Желязкова В.В. Семантичні ролі індексальних знаків: проблема визначення //Наукові праці. Філологія. Мовознавство. – Вип. 260. – Т.272. – С.47-50.
 23. Жуковська А. В. Семіотична класифікація невербального компоненту комунікації "дотик" // Науковий вісник кафедри ЮНЕСКО Київського національного лінгвістичного університету. Філологія, педагогіка, психологія. – 2012. – Вип. 24. – С. 73-77. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nvkyu_2012_24_13
 24. Зражевська Н. І. Використання семіотичного методу в аналізі медіакультури // Держава та регіони. Серія: Соціальні комунікації. – 2013. – № 3-4. – С. 13-17. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/drsk_2013_3-4_5
 25. Кассирер Эрнст. Философия символических форм. Т. 2. Мифологическое мышление. – 280 с.; Т. 3. Феноменология познания. – М.; СПб.: Университетская книга, 2002. – 398 с.
 26. Ковальчук Ю. В. Знак як основна семіотична категорія (модель знаку Ч. Пірса і Ф. де Соссюра, три види знаків за Ч. Пірсом) // Науковий вісник Львівського національного університету ветеринарної медицини та біотехнологій ім. Ѓжицького. – 2014. – Т. 16. – № 2(5). – С. 262-266. – Режим доступу: [http://nbuv.gov.ua/UJRN/nvlnu_2014_16_2\(5\)_42](http://nbuv.gov.ua/UJRN/nvlnu_2014_16_2(5)_42)
 27. Ковтуненко Е. С. Методологічні підходи в семіотичному аналізі // Наукові праці Чорноморського державного університету імені Петра Могили. Сер.: Соціологія. – 2013. – Т.211. – Вип. 199. – С. 44-48. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Npchdusoc_2013_211_199_10
 28. Колбіна Н. В. Семіотика й лінгвістичні дослідження: основні проблеми, поняття й напрямки // Англійська філологія: проблеми лінгвістики, літературознавства, лінгвометодики: Збірник наукових праць. – Вип. 2. – Полтава: ПДПУ, Техсервіс, 2008. – С. 32-42.
 29. Куліченко А. К. Невербальна комунікативна поведінка та її компоненти: з історії питання // Держава та регіони. Сер.: Гуманіт. науки. – 2011. – Вип. 1. – С. 78-84.
 30. Курилович Е. Лингвистика и теория знака // Звегинцев В.А. История языкознания XIX-XX веков в очерках и извлечениях. Ч. II. – М.: Просвещение, 1965. – С. 423-432.
 31. Кюнг Г. Онтология и логический анализ языка. – М.: Дом интеллектуальной книги, 1999. – 240 с. (Ч. 1, гл. 3 «От психологического понятия к графическому знаку». – С. 64-78; Ч. 2 «Отношение отображения для предикатных знаков и современные истолкования универсалий». – С.88-220).
 32. Леви-Стросс К. Структурная антропология. – М.: Наука, 1985. – 535 с.
 33. Линник Т. Г. Мотивованість мовного знака в ранньому онтогенезі // Мовознавство. - 2001. – № 6. – С. 57-66.
 34. Лікарчук Н. В. Базові семіотичні моделі комунікації // Науковий часопис НПУ імені М. П.

- Драгоманова. Серія 22 : Політичні науки та методика викладання соціально-політичних дисциплін. – 2015. – Вип. 16. – С. 69-74. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nchnpu_022_2015_16_15
35. Лосев А. Ф. О бесконечной смысловой валентности языкового знака // Известия АН СССР. Серия литературы и языка. – Т. 36. – № 1. – 1977. – С. 3-8.
36. Лотман Ю. М. Внутри мыслящих миров. Человек-текст-семиосфера - история. – М.: Гнозис, 1996. – 486 с.
37. Макарук Л. Л. Проблеми дослідження семіотично ускладнених текстів // Науковий вісник Чернівецького університету. Германська філологія. – 2014. – Вип. 692-693. – С. 69-72. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nvchnugf_2014_692-693_22
38. Мальковская И. А. Знак коммуникации. Дискурсивные матрицы. – Изд. 2-е, испр. – М.: URSS, 2005. – 240 с.
39. Мараб'ян К. Французькі фольклорні тексти як об'єкт лінгвсеміотичних досліджень // Науковий вісник Ужгородського університету. Серія: Філологія. – 2016. – Вип. 1. – С. 68-71. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nvuufilol_2016_1_15
40. Мацишина І. В. Семіотика рекламного тексту // Вісник Дніпропетровського університету. Серія: Філософія. Соціологія. Політологія. – 2012. – Т. 20. – Вип. 22(3). – С. 56-62. – Режим доступу: [http://nbuv.gov.ua/UJRN/vdufsp_2012_20_22\(3\)_14](http://nbuv.gov.ua/UJRN/vdufsp_2012_20_22(3)_14)
41. Моррис Ч.У. Из книги «Значение и означивание» // Семіотика /Сост., вступ. стаття и общ. ред. Ю.С.Степанова. – М.: Радуга, 1983. – С.118-132.
42. Нікончук О. М. Відлуння міждисциплінарності симулякра у лінгвістичній семіотиці // Вісник Київського національного лінгвістичного університету. Сер.: Філологія. – 2014. – Т. 17. – № 2. – С. 144-150. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Vknlu_fil_2014_17_2_20
43. Олійник Т. Семіотичний підхід до перекладу художньої літератури // Наукові записки Вінницького державного педагогічного університету імені Михайла Коцюбинського. Серія: Філологія (мовознавство). – 2013. – Вип. 18. – С. 427-431. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nzvdpu_filol_2013_18_88
44. Остапович О. Я. Семіотико-герменевтичний підхід до вивчення пареміології // Мова і культура. – 2014. – Вип. 17. – Т. 4. – С. 21-26. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Mik_2014_17_4_6
45. Павлюк Л.С. Знак, символ, міф у масовій комунікації. – Львів: ПАІС, 2006. – 120 с.
46. Палієнко А. М. Семіотичний аналіз медіатексту: теоретичні основи // Вісник Чернігівського національного педагогічного університету. Сер.: Педагогічні науки. – 2013. – Вип. 111. – С.225-228. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/VchdpuP_2013_111_56
47. Панченко І. Б. Місце і роль паралінгвістичних засобів у процесі спілкування // Вісник Житомирського держ. пед. ун-ту ім. І. Франка. – 1999. – Вип. 4. – С. 80-83.

48. Платон. Кратил, или О правильности имен // Античные теории языка и стиля (антология текстов). – Спб: Издательство «АЛЕТЕЙЯ», 1996. – С. 40-64.
49. Погребняк І. В. Семіотичні ідеї як наукова проблема: історична реконструкція // Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Серія: Філологія. – 2017. – Вип. 31(1). – С.184-186. – Режим доступу: [http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nvmgu_filol_2017_31\(1\)_52](http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nvmgu_filol_2017_31(1)_52)
50. Погребняк І. Історична парадигма семіотики //Синопис: текст, контекст, медіа. – № 2 (18). –2017.
51. Погребняк І. Семіотична традиція: генеза і тенденції розвитку// Науковий Вісник Міжнародного гуманітарного університету. Сер.: Філологія. – 2017. – № 26. – Т.1. – С.56-58.
52. Почепцов Г. Г. Теория коммуникации. – М.: «Рефл-бук», К.: «Ваклер». – 2001. – Гл. I. Разд. «Семиотические модели коммуникации», «Семиотические модели рекламы». – С.54-73.
53. Серякова И. И. Невербальный знак коммуникации в англоязычных дискурсивных практиках: монография / Киев. нац. лингвист. ун-т. – К.: Изд. центр КНЛУ, 2012. – 280 с.
54. Сидельникова Л. В. Значення семіотики в системі сучасних наук // Науковий вісник Чернівецького університету. Романо-слов'янський дискурс. – 2010. – Вип. 521. – С. 43-47. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nvchu_rsd_2010_521_12
55. Собуцький М. А. Психоаналітична семіотика і стратегії репрезентації в культурі античності та середньовіччя // Мовні і концептуальні картини світу. Зб. Наукових праць. – № 6. – Кн. 2. – К.: Прайм-М. – С. 221-226.
56. Труды по знаковым системам. Ученые записки Тартуского гос. ун-та. – Вып. 1-20. – Тарту, 1964 – 1987.
57. Уфимцева А. А. Типы словесных знаков. – М.: Наука, 1974. – 206 с.
58. Фреге Г. Понятие и вещь // Семиотика и информатика. Сборник научных статей. – Вып. 35. – М.: «Русские словари», «Языки русской культуры», 1997. – С. 380-396.
59. Фреге Г. Смысл и денотат // Семиотика и информатика. Сборник научных статей. – Вып. 35. – М.: «Русские словари», «Языки русской культуры», 1997. – С. 352-379.
60. Хайруліна Н. Ф. Семіотична модель як інтертекстуальна інтерпретація "знаковості" художнього твору // Вісник Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна. Серія: Філологія. – 2017. – Вип. 76. – С. 341-344. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/VKhIFL_2017_76_78
61. Шепетяк О. Класифікація знаків у семіотиці Чальза Пірса // Університетська кафедра. – 2014. – № 3. – С. 129-136. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Ukaf_2014_3_13
62. Якобсон Р. В поисках сущности языка // Семиотика /Сост., вступ. статья и общ. ред. Ю.С.Степанова. – М.: Радуга, 1983.

	<p>– С.102-117.</p> <p>63. Якобсон Р. К вопросу о зрительных и слуховых знаках // Семиотика и искусствометрия: Сб. переводов /Под ред. Ю. М. Лотмана и В. М. Петрова. – М.: Мир, 1972. – С. 82–87.</p> <p>64. Atkin A. Peirce’s Theory of Signs // The Stanford Encyclopedia of Philosophy / Edward N. Zalta (ed.). – Access mode: https://plato.stanford.edu/archives/sum2013/entries/peirce-semiotics/</p> <p>Словники, енциклопедії</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Бронуэн М. Словарь семиотики / М. Бронуэн, Р. Фелицитас. – М.: Книжный дом «ЛИБРОКОМ», 2010. – 256 с. 2. Селіванова О. О. Сучасна лінгвістика: термінологічна енциклопедія. – Полтава: Довкілля-К, 2006. – 716 с. 3. Encyclopedic dictionary of semiotics / Gen. ed. T.Sebeok.: In 3 vol. – Vol.1: A – M. – Vol.2: N – Z. – Vol.3: Bibliography. – Berlin, etc.: Mouton De Gruyter, cop. 1986. – 592 p., 593 p., 452 p. 4. The Encyclopedia of Language and Linguistics / R. E. Asher(ed.). – Oxford, New York, Seoul, Tokyo: Pergamon Press. – Vol. 2. – 1994. – 1082 p.
Тривалість курсу	Один семестр (8-й)
Обсяг курсу	Загальний обсяг – 135 годин, у т. ч. 28 годин лекційних, 14 годин практичних і 93 години самостійної роботи. 4,5 кредитів ЄКТС. 2 модулі.
Очікувані результати навчання	<p>Студент повинен знати:</p> <ul style="list-style-type: none"> • предмет та завдання курсу; • основні положення теорії лінгвoseміотики; • семіологічну термінологію; • історію формування і розвитку лінгвoseміотики; • різні типи знаків та знакових систем як в мові, так і поза мовою; • головні процеси семіозису; • специфіку мови як знакової системи. <p>уміти:</p> <ul style="list-style-type: none"> • оцінювати здобутки вчених у розробці проблем лінгвoseміотикиістики; • володіти термінологічним апаратом сучасної семіотики; • усвідомлювати етапи розвитку семіотики як науки; • аналізувати семіотичні системи різних типів; • здійснювати лінгвoseміотичний аналіз текстів різних стилів і жанрів; • створювати тексти різних типів з використанням різних семіотичних систем. • застосовувати набуті знання і вміння у практиці викладання української мови.
Ключові слова	семіотика, лінгвoseміотика, семіозис, процес означування, семіологія, знак, мовний знак, знак-індекс (індексальний знак), знак-ікона (іконічний знак), знак-символ, знакова система, знакова ситуація, семіосфера, позначення (ексформа), позначуване (інформа), план вираження, план змісту знака, семіотична школа,

	семіотичний континуум, вербальна семіотика, невербальна семіотика, код, комунікація, текст, контекст.
Формат курсу	Очний
Теми	* СХЕМА КУРСУ
Підсумковий контроль, форма	Залік
Пререквізити	Вступ до мовознавства, комунікативна лінгвістика, лінгвістика тексту, етнолінгвістика, соціолінгвістика, філософія, психологія, історія літератури.
Навчальні методи та техніки, які будуть використовуватися під час викладання курсу	<p>Викладач використовує такі навчальні методи:</p> <ul style="list-style-type: none"> -за типом пізнавальної діяльності: пояснювально-ілюстративний, проблемний виклад, частково-пошуковий (евристичний), дослідницький методи; -за дидактичними завданнями: словесні - лекція, евристична бесіда, навчальна дискусія; наочні - ілюстрація, демонстрація; практичні - робота з текстом, реферати, самостійні дослідницькі письмові роботи студентів; -інтерактивні методи: робота в міні-групах, ділові ігри. <p>Студенти набувають знань про лінгвосеміотичні методи дослідження.</p>
Необхідне обладнання	Проектор, екран, ноутбук, доступ до інтернету.
Критерії оцінювання (окремо для кожного виду навчальної діяльності)	<p>Оцінювання проводиться за 100-бальною шкалою. Бали нараховуються так:</p> <ul style="list-style-type: none"> • поточне тестування за 2 змістовими модулями: 30% семестрової оцінки; максимальна кількість балів 30; • підготовка реферату з лінгвосеміотики (на вибір студента із запропонованих викладачем тем): 10% семестрової оцінки; максимальна кількість балів 10; • лінгвосеміотичний аналіз тексту (на вибір студента): 10% семестрової оцінки; максимальна кількість балів 10; • укладання глосарію лінгвосеміотичних термінів: 10% семестрової оцінки; максимальна кількість балів 10; • залік (підсумкове тестування та усне опитування з теоретичних питань курсу): 40% семестрової оцінки; максимальна кількість балів 40. <p>Підсумкова максимальна кількість балів 100.</p> <p>Тематика рефератів.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Лінгвосеміотика як метатеорія для гуманітарних дисциплін • Етапи становлення лінгвосеміотичного вчення. • Розвиток лінгвосеміотичних ідей в античну добу. • Лінгвосеміотичні ідеї в період Середньовіччя. • Лінгвофілософія та семіотичні ідеї в 16-18 ст. • Значення праць Ч. Пірса (Ч. Моріса, Ф. де Сосюра) для розвитку лінгвосеміотики. • Знак як центральне поняття семіотики. • Знакові системи та їхні види. • Семіозис як процес означування знака. Рівні семіозису. • Мовний знак та його основні типи. • Відмінність природної мови від систем комунікації тварин. • Класифікація знаків Ч.С.Пірса.

	<ul style="list-style-type: none"> • Концепція мовного знака О.Потебні. • Іконічні знаки в системі природної мови. • Репрезентанти індексальних знаків на мовних рівнях. • Функціонування символічних знаків у системі природної мови. • Комунікація та її місце у сфері семіотичних досліджень. • Невербальні засоби комунікації. • Семіотичний підхід у студіюванні масових комунікацій. • Семіотика медіатекстів. • Семіотика рекламних повідомлень. • Прикладна семіотика: здобутки та перспективи. • Пазиграфія як система міжнародного смислового письма. • Семіотика інформаційних мов. • Роль семіотики в перекладознавчій діяльності. • Семіотичні школи другої половини ХХ – поч. ХХІ ст. • Напрями досліджень у сучасній семіотиці.
<p>Питання до заліку.</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Об'єкт і предмет дослідження семіотики. 2. Міждисциплінарний характер семіотики, її зв'язок з природничими та гуманітарними науками. 3. Евристичні можливості семіотики як однієї з методологій гуманітарного знання. 4. Значення семіотики для мовознавства. Місце лінгвосеміотики серед інших конкретних семіотик. 5. Проблематика лінгвосеміотики. 6. Знак як центральне поняття семіотики. 7. Два підходи до розуміння знака: концепції унілатеральності (К. Бюлер, Л. Завадовський, Р. Карнап, В. М. Солнцев) та білатеральності (Ф. де Сосюр, І. С. Нарський, Ю. С. Степанов та ін.). 8. Проблема типології знаків. 9. Поняття знакової системи. Види знакових систем. 10. Семіозис як процес означування знака. Рівні семіозису. 11. Етапи розвитку та усвідомлення знакових систем. Знакові концепції стоїків (Зенон, Хрисіпп). 12. Дискусія про природу імен у Давній Греції. Діалог Платона «Кратил». Ідеї Аристотеля. 13. Середньовічна дискусія реалістів та номіналістів про природу універсалій (загальних понять) та їх позначення. 14. Формування семіотичної теорії в добу раціоналізму (к.17 – поч. 18 ст.): «Трактат про знаки» Дж. Поінсота. Початки систематизації семіотичних знань у працях Дж.Локка. Ідеї штучних мов Ф.Бекона, Р.Декарта, Г.В.Лейбніца. 15. Знак як аутентична форма третинності в концепції Ч.С.Пірса. 16. Класифікація знаків Ч.С.Пірса: знаки-індекси, знаки-копії, знаки-символи. 17. Праця Ч.У. Моріса «Основи теорії знаків». Розмежування трьох семіотичних вимірів знака: семантики, синтактики та прагматики (за Ч.У.Морісом). 18. Ф. де Сосюр – засновник лінгвосеміотики. Розуміння мови як системи знаків, трактування знака як двобічної одиниці у концепції Ф. де Сосюра. 19. Три основні характеристики знака (за Ф. де Сосюром).

	<ol style="list-style-type: none"> 20. Е. Касієр про три стадії розвитку форм мови: стадії мимічного, аналогічного та символічного вираження. 21. Семіотичні погляди Р.Якобсона. 22. Семіотичні школи та напрями в др. пол. ХХ – поч. ХХІ ст. 23. Природна людська мова як первинна моделююча та універсальна знакова система. 24. Відмінність природної людської мови від систем комунікації тварин. 25. Найважливіші риси мовних знаків. 26. Типи мовних знаків залежно від рівнів мови та комунікативної мети. 27. Парадигматичні та синтагматичні відношення знаків у системі природної мови. 28. Знаки-індекси в системі природної мови. 29. Симетрія та асиметрія індексальних знаків. 30. Іконічність у системі природної мови. Класи мовних іконічних знаків. 31. Символічні знаки в системі природної мови. Конвенціональна природа мовних знаків. 32. Вторинна мотивованість мовних знаків-символів. 33. Основні постулати сучасної лінгвосеміотики. 34. Дискусійні питання сучасної лінгвосеміотики. 35. Комунікація та її місце у сфері семіотичних досліджень. 36. Поняття комунікативного акту. Значення коду і контексту для комунікації. Типологія кодів. 37. Основні моделі комунікації (Р.Якобсон, Ю.Лотман). 38. Невербальна семіотика. 39. Текст як об'єкт лінгвосеміотики. 40. Семіотика медіатекстів. 41. Семіотичний аналіз художнього тексту. 42. Семіотика креолізованого рекламного тексту. 43. Штучна семіотика та її напрями. Знаки алфавітного письма. 44. Знакові системи запису. Пазиграфія як система міжнародного смислового письма. 45. Роль семіотики в перекладознавчій діяльності.
Опитування	Анкету-оцінку з метою оцінювання якості курсу буде надано по завершенню курсу.

СХЕМА КУРСУ

Тиж. / дата / год.-	Тема, план, короткі тези	Форма діяльності (заняття)	Література	Завдання, год	Термін виконання
МОДУЛЬ І.					
Змістовий модуль 1. Семіотика як міждисциплінарна наука, її метатеоретична сутність. Формування і розвиток лінгвосеміотики, її проблематика.					
1 т. 2 год.	<p>Тема лекції 1: Предмет семіотики, її мета та завдання. Місце лінгвосеміотики серед конкретних семіотик.</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Об'єкт і предмет дослідження семіотики. Знакова природа інформації. 2. Міждисциплінарний характер семіотики, її зв'язок з природничими та гуманітарними науками. 3. Евристичні можливості семіотики як однієї з методологій гуманітарного знання. 4. Єдність семіотичного континууму. Універсум семіотики: від генетичного коду до вербальних знакових систем. 5. Значення семіотики для мовознавства. Місце лінгвосеміотики серед інших конкретних семіотик. 6. Проблематика лінгвосеміотики. 	лекція	<p>Мечковская Н. Б. Семіотика: Язык. Природа. Культура: курс лекцій. – М.: Издательский центр «Академия», 2004.</p> <p>Никитина Е.С. Семіотика. Курс лекцій. – М.: Академический Проект; Трикста, 2006.</p> <p>Степанов Ю. С. Семіотика. – М.: Академический проект, 1972.</p> <p>Колбіна Н. В. Семіотика й лінгвістичні дослідження: основні проблеми, поняття й напрямки // Англійська філологія: проблеми лінгвістики, літературознавства, лінгвометодики: Збірник наукових праць. – Вип. 2. – Полтава: ПДПУ, Техсервіс, 2008. – С. 32-42.</p> <p>Нікончук О. М. Відлуння міждисциплінарності симулякра у лінгвістичній семіотиці // В існик Київського національного лінгвістичного</p>	Опрацювання наукових праць за темою заняття. 4 год.	1 т.

			університету. Сер.: Філологія. – 2014. – Т. 17. – № 2. – С. 144-150. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/ UJRN/Vknl_u_fil_2014_17_2_20		
2 т. 2 год.	Тема лекції 2: Основні поняття семіотики. 1. Знак як центральне поняття семіотики. 2. Аспекти дослідження знаків. 3. Два підходи до розуміння знака: концепції унілатеральності (К. Бюлер, Л. Завадовський, Р. Карнап, В. М. Солнцев) та білатеральності (Ф. де Соссюр, І.С.Нарський, Ю. С. Степанов та ін.). 4. Семіотичний трикутник. 5. Проблема типології знаків. 6. Поняття знакової системи. Види знакових систем. 7. Семіозис як процес означування знака. Рівні семіозису.	лекція	Мечковская Н. Б. Семиотика: Язык. Природа. Культура: курс лекций. – М.: Издательский центр «Академия», 2004. Никитина Е.С. Семиотика. Курс лекций. – М.: Академический Проект; Трикта, 2006. Соломоник А. Философия знаковых систем и язык. – Минск, 2002. Ділі Дж. Основи семіотики / Перекл. з англ. та наук. ред. А. Карась. – Львів: Арсенал, 2000.	Підготовка розгорнутого повідомлення про унілатеральну та білатеральну концепції знака. 4 год.	2 т.
2 т. 2 год.	Тема практичного заняття 1: Значення семіотики для мовознавства. Основні семіотичні поняття. 1. Евристичні можливості семіотики як однієї з методологій гуманітарного знання. 2. Значення семіотики для мовознавства. Місце лінгвосеміотики серед інших конкретних семіотик. 3. Знак як центральне поняття семіотики. 4. Два підходи до розуміння знака: концепції унілатеральності (К. Бюлер, Л. Завадовський, Р. Карнап, В. М. Солнцев) та білатеральності (Ф. де Соссюр, І. С. Нарський, Ю. С. Степанов та ін.). 5. Проблема типології знаків. 6. Поняття знакової системи. Види знакових систем.	практичне заняття	Мечковская Н. Б. Семиотика: Язык. Природа. Культура: курс лекций. – М.: Издательский центр «Академия», 2004. Никитина Е.С. Семиотика. Курс лекций. – М.: Академический Проект; Трикта, 2006. Соломоник А. Философия знаковых систем и язык. – Минск, 2002. Ділі Дж. Основи семіотики / Перекл. з англ. та наук. ред. А. Карась. – Львів: Арсенал, 2000. Андрейчук Н. І. Інтерпретанта як людський чинник мовного семіозису //Мовознавство. – 2012. –	Підготовка розгорнутого повідомлення про значення семіотики для мовознавства. Укладання глосарію лінгвосеміотичних термінів. 5 год.	2 т.

	7. Семіозис як процес означування знака. Рівні семіозису.		№3. – С. 65–74. Сидельникова Л. В. Значення семіотики в системі сучасних наук // Науковий вісник Чернівецького університету. Романо-слов'янський дискурс. – 2010. – Вип. 521. – С. 43-47. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nvchu_rsd_2010_521_12		
3 т. 2 год.	Тема лекції 3: Формування і розвиток лінгвосеміотики. Лінгвосеміотичні ідеї часів античності, середньовіччя та доби раціоналізму. 1. Етапи розвитку та усвідомлення знакових систем. Знакові концепції стоїків (Зенон, Хрисіпп). 2. Дискусія про природу імен у Давній Греції. Діалог Платона «Кратил». Ідеї Аристотеля. 3. Середньовічна дискусія реалістів та номіналістів про природу універсалій (загальних понять) та їх позначення. 4. Логіко-лінгвістичні вчення схоластики 12-14 ст. Теорія модистів (Симон Дакійський, Йоан Дакійський, Томас Ерфуртський). 5. Формування семіотичної теорії в добу раціоналізму (к.17 – поч. 18 ст.): «Трактат про знаки» Дж. Поінсота. Початки систематизації семіотичних знань у працях Дж.Локка. Ідеї штучних мов Ф.Бекона, Р.Декарта, Г.В.Лейбніца.	лекція	Мечковская Н. Б. Семіотика: Язык. Природа. Культура: курс лекцій. – М.: Издательский центр «Академия», 2004. Гринев-Гриневич С.В., Сорокина Э.А. Основы семіотики. – М.: Флинта, 2017. Ділі Дж. Основы семіотики / Перекл. з англ. та наук. ред. А. Карась. – Львів: Арсенал, 2000.	Опрацювання наукової літератури за темою заняття. Прочитати Діалог Платона «Кратил».	3 т.
4 т. 2	Тема лекції 4: Семіотичні концепції Ч.С.Пірса та Ч.У.Моріса. 1. Ч.С.Пірс – засновник семіотики Нового	лекція	Мечковская Н. Б. Семіотика: Язык. Природа. Культура: курс лекцій. – М.:	Конспектування основних положень праць Ч. Пірса, Ч.Моріса (за антологією	4 т.

год.	<p>часу.</p> <ol style="list-style-type: none"> 2. Знак як аутентична форма третинності в концепції Ч.С.Пірса. 3. Класифікація знаків Ч.С.Пірса: знаки-індекси, знаки-копії, знаки-символи. 4. Праця Ч.У. Моріса «Основи теорії знаків». 5. Розмежування трьох семиотичних вимірів знака: семантики, синтактики та прагматики (за Ч.У.Морісом). 		<p>Издательский центр «Академия», 2004. Гринев-Гриневиц С.В., Сорокина Э.А. Основы семиотики. – М.: Флинта, 2017. Ділі Дж. Основи семиотики / Перекл. з англ. та наук. ред. А. Карась. – Львів: Арсенал, 2000. Моррис Ч.У. Основания теории знаков //Семиотика /Сост., вступ. статья и общ. ред. Ю.С.Степанова. – М.: Радуга, 1983. – С.37-89. Пирс Ч.С. Из работы «Элементы логики. Grammatica speculativa» //Семиотика /Сост., вступ. статья и общ. ред. Ю.С.Степанова. – М.: Радуга, 1983. – С.151-210. Morris Ch. Foundations of the Theory of Signs // International Encyclopedia of Unified Science. – Chicago: University of Chicago Press. – 1938. – Vol. 1, Number 2. – P. 1–59.</p>	<p>«Семиотика»).</p> <p>5 год.</p>	
4 т. 2 год.	<p>Тема практичного заняття 2: Лінгвосеміотичні ідеї часів античності, середньовіччя та доби раціоналізму.</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Знакові концепції стоїків (Зенон, Хрисіпп). 2. Дискусії про природу найменування в античності (теорії <i>фюсей</i> [<i>physei</i>] та <i>месей</i> [<i>thesei</i>]). Аристотель про умовний зв'язок між рiччю та її іменем. 3. Погляди на природу мови в діалозі Платона «Кратил». 4. Дискусія реалістів та номіналістів в епоху середньовіччя про природу універсальї (загальних понять) та їх позначення. 	практичне заняття	<p>Мечковская Н. Б. Семиотика: Язык. Природа. Культура: курс лекций. – М.: Издательский центр «Академия», 2004. Гринев-Гриневиц С.В., Сорокина Э.А. Основы семиотики. – М.: Флинта, 2017. Ділі Дж. Основи семиотики / Перекл. з англ. та наук. ред. А. Карась. – Львів: Арсенал, 2000. Бацевич Ф.С. Філософія мови. Історія лінгвофілософських учень.</p>	<p>Підготовка розгорнутого повідомлення про теорії <i>фюсей</i> та <i>месей</i>. Укладання глосарію лінгвосеміотичних термінів.</p> <p>5 год.</p>	4 т.

	<p>5. Логіко-лінгвістичні вчення схоластики 12-14 ст. Теорія модистів (Симон Дакійський, Йоан Дакійський, Томас Ерфуртський).</p> <p>6. Формування семіотичної теорії в добу раціоналізму (к.17 – поч. 18 ст.): «Трактат про знаки» Дж. Поінсота. Початки систематизації семіотичних знань у працях Дж.Локка. Ідеї штучних мов Ф.Бекона, Р.Декарта, Г.В.Лейбніца.</p>		<p>– К.: Видавничий центр «Академія», 2008.</p> <p>Андрейчук Н. І. Точки перетину герменевтики та лінгвосеміотики у філософських системах античності // Нова філологія. – 2014. – № 60. – С. 6-11. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Novfil_2014_60_3</p> <p>Балинська О. М. Історія семіотики: від знаків речей до суспільних знакових систем // Науковий вісник Львівського державного університету внутрішніх справ. – 2013. – № 3. – С.409-418.</p> <p>Платон. Кратил, или О правильности имен // Античные теории языка и стиля (антология текстов). – Спб: Издательство «АЛЕТЕЙЯ», 1996. – С. 40-64.</p>		
<p>5 т. 2 год.</p>	<p>Тема лекції 5: Семіологічна концепція Ф. де Сосюра. Семіотичні погляди Е.Кассіра, Р.Якобсона. Семіотичні школи та напрями в др. пол. XX – поч. XXI ст.</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Ф. де Сосюр – засновник лінгвосеміотики. 2. Розуміння мови як системи знаків, трактування знака як двобічної одиниці у концепції Ф. де Сосюра. 3. Три основні характеристики знака (за Ф. де Сосюром): <ul style="list-style-type: none"> • довільність (умовність) • лінійність • незмінність та мінливість. 4. Е. Кассіер про три стадії розвитку форм мови: стадії мімічного, аналогічного та 	<p>лекція</p>	<p>Мечковская Н. Б. Семіотика: Язык. Природа. Культура: курс лекцій. – М.: Издательский центр «Академия», 2004.</p> <p>Гринев-Гриневиц С.В., Сорокина Э.А. Основы семіотики. – М.: Флинта, 2017.</p> <p>Ділі Дж. Основы семіотики / Перекл. з англ. та наук. ред. А. Карась. – Львів: Арсенал, 2000.</p> <p>Сосюр Ф. де. Курс загальної лінгвістики. – К.: Основи, 1998. – С.86-101.</p> <p>Кассирер Эрнст. Философия символических форм. Т. 3. Феноменология</p>	<p>Конспектування основних положень розділів «Природа лінгвістичного знака» і «Незмінність та мінливість знака» з праці Ф. де Сосюра «Курс загальної лінгвістики» (К.: Основи, 1998. – С.86-101).</p> <p>5 год.</p>	<p>5 т.</p>

	<p>символічного вираження.</p> <p>5. Семіотичні погляди Р.Якобсона.</p> <p>6. Семіотичні школи та напрями в др. пол. ХХ – поч. ХХІ ст.</p>		<p>познання. – М.; СПб.: Университетская книга, 2002.</p> <p>Якобсон Р. В поисках сущности языка // Семіотика /Сост., вступ. статья и общ. ред. Ю.С.Степанова. – М.: Радуга, 1983. – С.102-117.</p> <p>Бацевич Ф.С.Філософія мови. Історія лінгвофілософських учень. – К.: Видавничий центр «Академія», 2008.</p> <p>Погребняк І. Історична парадигма семіотики //Синопис: текст, контекст, медіа. – № 2 (18). –2017.</p>		
МОДУЛЬ II.					
Змістовий модуль 2. Своєрідність мови як знакової системи. Семіотика вербальної та невербальної комунікації.					
6 т. 2 год.	<p>Тема лекції 6: Специфіка мови як знакової системи.</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Поняття природної та штучної мови. 2. Природна людська мова як первинна моделююча та універсальна знакова система. 3. Відмінність природної людської мови від систем комунікації тварин. 4. Найважливіші риси мовних знаків: двобічність (у деяких концепціях – однобічність), системність, довільність стосовно референтів (денотатів), відтворюваність у вживанні, інформативність, узагальненість стосовно позначуваного, комбінаторність, мотивованість іншими знаками у системі мови. 5. Мова як складна багаторівнева ієрархічна 	лекція	<p>Мечковская Н. Б. Семіотика: Язык. Природа. Культура: курс лекцій. – М.: Издательский центр «Академия», 2004.</p> <p>Соломоник А. Позитивная семіотика. О знаках, знаковых системах и семіотической деятельности. – Минск: МЕТ, 2004.</p> <p>Соломоник А. Філософія знакових систем и язык. – Минск, 2002.</p> <p>Єрмоленко С. С. Мовне моделювання дійсності і знакова структура мовних одиниць: Монографія. – К., 2006.</p> <p>Линник Т. Г. Мотивованість мовного знака в ранньому онтогенезі // Мовознавство. - 2001. – № 6. – С. 57-66.</p>	<p>Підготувати розгорнуте повідомлення про відмінність природної людської мови від систем комунікації тварин.</p> <p>Підготовка до модульної контрольної роботи.</p> <p>4 год.</p>	6 т.

	<p>система. Типи мовних знаків залежно від рівнів мови та комунікативної мети: лексеми (слова) – номінативні знаки, речення (висловлювання) – комунікативні, морфеми і словосполучення – структурні.</p> <p>6. Парадигматичні та синтагматичні відношення знаків у системі природної мови.</p>				
6 т. 2 год.	<p>Тема практичного заняття 3: Семіотичні концепції Ч.С.Пірса, Ч.У.Моріса, Ф. де Сосюра.</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Знак як аутентична форма третинності в концепції Ч.С.Пірса. 2. Класифікація знаків Ч.С.Пірса: знаки-індекси, знаки-копії, знаки-символи. 3. Праця Ч.У. Моріса «Основи теорії знаків». 4. Розмежування трьох семіотичних вимірів знака: семантики, синтактики та прагматики (за Ч.У.Морісом). 5. Розуміння мови як системи знаків, трактування знака як двобічної одиниці в концепції Ф. де Сосюра. 6. Три основні характеристики знака (за Ф. де Сосюром): <ul style="list-style-type: none"> • довільність (умовність) • лінійність • незмінність та мінливість. 	практичне заняття	<p>Мечковская Н. Б. Семиотика: Язык. Природа. Культура: курс лекций. – М.: Издательский центр «Академия», 2004.</p> <p>Ділі Дж. Основи семіотики / Перекл. з англ. та наук. ред. А. Карась. – Львів: Арсенал, 2000.</p> <p>Моррис Ч.У. Основания теории знаков //Семиотика /Сост., вступ. статья и общ. ред. Ю.С.Степанова. – М.: Радуга, 1983. – С.37-89.</p> <p>Пирс Ч.С. Из работы «Элементы логики. Grammatica speculativa» //Семиотика /Сост., вступ. статья и общ. ред. Ю.С.Степанова. – М.: Радуга, 1983. – С.151-210.</p> <p>Сосюр Ф. де. Курс загальної лінгвістики. – К.: Основи, 1998. – С.86-101.</p> <p>Андрейчук Н.І. Перечитуючи Ч. Морріса: перегляд вимірів семіозису //Любовь к слову: филологические заметки в честь юбилея профессора В.А.Кухаренко: сборник научных статей / Под ред. И. М. Коллегаевой. – Одесса</p>	<p>Підготувати письмове розгорнуте повідомлення про семіотичну концепцію Ч.С.Пірса (Ч.У.Моріса, Ф. де Сосюра).</p> <p>5 год.</p>	6 т.

			<p>: КП ОГТ, 2018. – С. 22–36. Андрейчук Н.І. Рівні та виміри дії знака //Вісник Львівського університету. – Серія філологічна. – 2019. – Вип. 70. – С. 309–322. Ковальчук Ю. В. Знак як основна семіотична категорія (модель знаку Ч. Пірса і Ф. де Соссюра, три види знаків за Ч. Пірсом) // Науковий вісник Львівського національного університету ветеринарної медицини та біотехнологій ім. Гжицького. – 2014. – Т. 16. – № 2(5). – С. 262-266. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/nvlnu_2014_16_2(5)_42 Morris Ch. Foundations of the Theory of Signs // International Encyclopedia of Unified Science. – Chicago: University of Chicago Press. – 1938. – Vol. 1, Number 2. – P. 1–59.</p>		
7 т. 2 год.	<p>Тема лекції 7: Типи знаків у природній мові. Знаки-індекси.</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Основні ознаки індексальних знаків. 2. Знаки-індекси у біокомунікації. 3. Індексальні знаки у жестах і міміці людини. 4. Знаки-індекси в системі природної мови: <ul style="list-style-type: none"> • інтонація • вигуки • шифтери. 5. Симетрія та асиметрія індексальних знаків. 	лекція	<p>Мечковская Н. Б. Семиотика: Язык. Природа. Культура: курс лекций. – М.: Издательский центр «Академия», 2004. Соломоник А. Позитивная семиотика. О знаках, знаковых системах и семиотической деятельности. – Минск: МЕТ, 2004. Соломоник А. Философия знаковых систем и язык. – Минск, 2002. Желязкова В.В. Семантичні ролі індексальних знаків: проблема визначення</p>	<p>Опрацювання наукових праць за темою заняття. Навести приклади індексальних знаків в системі природної мови.</p> <p>4 год.</p>	7 т.

			<p>//Наукові праці. Філологія. Мовознавство. – Вип. 260. – Т.272. – С.47-50.</p> <p>Желязкова В. В. Навчально-методичний комплекс із дисципліни «Семіотика»: спец.035.10 «Прикладна лінгвістика». – Миколаїв: Вид-во МДУ імені В. О. Сухомлинського, 2017.</p>		
8 т. 2 год.	<p>Тема лекції 8: Іконічні знаки.</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Іконічні знаки в комунікації тварин. 2. Іконічні знаки у жестах та міміці людини. 3. Іконічність у системі природної мови. Класи мовних іконічних знаків. 4. Фонетична іконічність. <ol style="list-style-type: none"> а. Іконічність у графіці. 5. Лексична іконічність. 6. Граматична іконічність: <ul style="list-style-type: none"> • іконічність у морфології • іконічність у синтаксисі. 	лекція	<p>Мечковская Н. Б. Семіотика: Язык. Природа. Культура: курс лекцій. – М.: Издательский центр «Академия», 2004.</p> <p>Соломоник А. Позитивная семіотика. О знаках, знаковых системах и семіотической деятельности. – Минск: МЕТ, 2004.</p> <p>Соломоник А. Философия знаковых систем и язык. – Минск, 2002.</p> <p>Желязкова В. В. Навчально-методичний комплекс із дисципліни «Семіотика»: спец.035.10 «Прикладна лінгвістика». – Миколаїв: Вид-во МДУ імені В. О. Сухомлинського, 2017.</p> <p>Козлова Т. О. Іконічність у лексиці індоєвропейської прамови: монографія. – Запоріжжя: Кругозір, 2015.</p> <p>Галинська О. М. Лінгвокультурний семіотичний код – лінгвокультурний граматичний код: співвідношення та особливості // Проблеми зіставної семантики. – 2013. – Вип. 11. – С. 15-20. – Режим</p>	<p>Опрацювання наукових праць за темою заняття.</p> <p>Навести приклади іконічних знаків в системі природної мови.</p> <p>4 год.</p>	8 т.

			доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Pzs_2013_11_5		
8 т. 2 год.	<p>Тема практичного заняття 4: Мова як універсальна знакова система.</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Поняття природної та штучної мови. Природна людська мова як первинна моделююча знакова система. 2. Відмінність природної людської мови від систем комунікації тварин. 3. Найважливіші риси мовних знаків: двобічність (у деяких концепціях – однобічність), системність, довільність стосовно референтів (денотатів), відтворюваність у вживанні, інформативність, узагальненість стосовно позначуваного, комбінаторність, мотивованість іншими знаками у системі мови. 4. Мова як складна багаторівнева ієрархічна система. 5. Знакова природа одиниць мови: лексеми (слова) – номінативні знаки, речення (висловлювання) – комунікативні, морфеми і словосполучення – структурні. 6. Парадигматичні та синтагматичні відношення знаків у системі природної мови. 	практичне заняття	<p>Мечковская Н. Б. Семиотика: Язык. Природа. Культура: курс лекций. – М.: Издательский центр «Академия», 2004.</p> <p>Соломоник А. Позитивная семиотика. О знаках, знаковых системах и семиотической деятельности. – Минск: МЕТ, 2004.</p> <p>Соломоник А. Философия знаковых систем и язык. – Минск, 2002.</p> <p>Єрмоленко С. С. Мовне моделювання дійсності і знакова структура мовних одиниць: Монографія. – К., 2006.</p> <p>Wąsik Z. Semiotyczny paradygmat językoznawstwa. – Wrocław, 1987.</p>	<p>Підготовка реферату із запропонованих тем (на вибір студента).</p> <p>Укладання глосарію лінгвoseміотичних термінів.</p> <p>5 год.</p>	8 т.
9 т. 2 год.	<p>Тема лекції 9: Знаки-символи.</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Знаки-символи в культурних (природних і штучних) семіотиках. 2. Символічні знаки в системі природної мови. Конвенціональна природа мовних знаків. 3. Вторинна мотивованість мовних знаків-символів. 	лекція	<p>Мечковская Н. Б. Семиотика: Язык. Природа. Культура: курс лекций. – М.: Издательский центр «Академия», 2004.</p> <p>Соломоник А. Позитивная семиотика. О знаках, знаковых системах и семиотической деятельности. – Минск:</p>	<p>Опрацювання наукових праць за темою заняття.</p> <p>Навести приклади символічних знаків в системі природної мови.</p> <p>4 год.</p>	9 т.

	<p>4. Типологічні різновиди знаків-символів у мові.</p> <p>5. Символ і образ: спільне та відмінне.</p>		<p>МЕТ, 2004.</p> <p>Соломоник А. Философия знаковых систем и язык. – Минск, 2002.</p> <p>Желязкова В. В. Навчально-методичний комплекс із дисципліни «Сеmiotика»: спец.035.10 «Прикладна лінгвістика». – Миколаїв: Вид-во МДУ імені В. О. Сухомлинського, 2017.</p>		
10 т. 2 год.	<p>Тема лекції 10: Основні постулати та дискусійні питання сучасної лінгвoseміотики.</p> <p>1. Основні постулати сучасної лінгвoseміотики: синхронна стійкість зв'язку позначення (ексформи) і позначуваного (інформи) мовного знака з можливістю їхніх діахронних зрушень; структурність знака, нечленованість; асиметричний дуалізм мовного знака (С. Карцевський), тобто відсутність однозначного зв'язку між позначенням і позначуваним, що уможливорює явища полісемії, синонімії та омонімії.</p> <p>2. Дискусійні питання лінгвoseміотики: теорії білатеральності (двобічності) або унілатеральності (однобічності) мовних знаків; моделі семіозису (процесу означування); можливості використання понять лінгвoseміотики до таких утворень, як текст і дискурс та ін.</p>	лекція	<p>Мечковская Н. Б. Семиотика: Язык. Природа. Культура: курс лекций. – М.: Издательский центр «Академия», 2004.</p> <p>Соломоник А. Позитивная семиотика. О знаках, знаковых системах и семиотической деятельности. – Минск: МЕТ, 2004.</p> <p>Соломоник А. Философия знаковых систем и язык. – Минск, 2002.</p> <p>Карцевский С. Об асимметричном дуализме лингвистического знака // Звегинцев В.А. История языкознания XIX-XX веков в очерках и извлечениях. Ч. II. – М.: Просвещение, 1965. – С. 85-91.</p> <p>Загнітко А. П. Сучасні лінгвістичні теорії.– Донецьк: ДонНУ, 2006.– К., 1999.</p>	Опрацювання наукової літератури за темою заняття. 4 год.	10 т.
10 т. 2 год.	<p>Тема практичного заняття 5: Індексальні, іконічні та символічні знаки в системі природної мови.</p> <p>1. Знаки-індекси в системі природної мови:</p>	практичне заняття	<p>Мечковская Н. Б. Семиотика: Язык. Природа. Культура: курс лекций. – М.: Издательский центр «Академия», 2004.</p>	Підготовка реферату із запропонованих тем (на вибір студента). Укладання глосарію	10 т.

	<ul style="list-style-type: none"> • інтонація • вигуки • шифтери. <ol style="list-style-type: none"> 2. Симетрія та асиметрія індексальних знаків. 3. Класи мовних іконічних знаків. Фонетична іконічність. Іконічність у графіці. 4. Лексична іконічність 5. Граматична іконічність: <ul style="list-style-type: none"> • іконічність у морфології • іконічність у синтаксисі. 6. Типологічні різновиди знаків-символів у мові. Конвенціональна природа мовних знаків. 7. Вторинна мотивованість мовних знаків-символів. 		<p>Соломоник А. Позитивная семиотика. О знаках, знаковых системах и семиотической деятельности. – Минск: МЕТ, 2004.</p> <p>Соломоник А. Философия знаковых систем и язык. – Минск, 2002.</p> <p>Єрмоленко С. С. Мовне моделювання дійсності і знакова структура мовних одиниць: Монографія. – К., 2006.</p> <p>Желязкова В.В. Семантичні ролі індексальних знаків: проблема визначення //Наукові праці. Філологія. Мовознавство. – Вип. 260. – Т.272. – С.47-50.</p> <p>Желязкова В. В. Навчально-методичний комплекс із дисципліни «Семиотика»: спец.035.10 «Прикладна лінгвістика». – Миколаїв: Вид-во МДУ імені В. О. Сухомлинського, 2017.</p> <p>Козлова Т. О. Іконічність у лексиці індоєвропейської прамови: монографія. – Запоріжжя: Кругозір, 2015.</p>	<p>лінгвосеміотичних термінів.</p> <p>5 год.</p>	
11 т. 2 год.	<p>Тема лекції 11: Семиотика і теорія комунікації.</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Комунікація та її місце у сфері семиотичних досліджень. 2. Поняття комунікативного акту. 3. Значення коду і контексту для комунікації. Типологія кодів. 4. Основні моделі комунікації (Р.Якобсон, Ю.Лотман). 5. Вербальна семиотика. Невербальна семиотика. 	лекція	<p>Бацевич Ф.С. Основы коммуникативной лингвистики: учебник. – К.: Академія, 2004.</p> <p>Крейдлин Г. Е. Семиотика, или Азбука общения. – М.: Флинта – Наука, 2004.</p> <p>Якобсон Р. Взгляд на развитие семиотики. – М.: Наука, 1996.</p> <p>Лотман Ю. М. Семиотика культуры. – М., Александра, 1989.</p> <p>Почепцов Г. Г. Теория коммуникации. – М.:</p>	<p>Підготувати розгорнуте повідомлення про основні моделі комунікації.</p> <p>4 год.</p>	11 т.

			<p>«Рефл-бук», К.: «Ваклер». – 2001.</p> <p>Лікарчук Н. В. Базові семіотичні моделі комунікації // Науковий часопис НПУ імені М. П. Драгоманова. Серія 22 : Політичні науки та методика викладання соціально-політичних дисциплін. – 2015. – Вип. 16. – С. 69-74. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nchnpu_022_2015_16_15</p> <p>Діомідова О. Ю. Семіотичний та риторичний напрями в теорії комунікації // Науковий часопис НПУ імені М. П. Драгоманова. Серія 9 : Сучасні тенденції розвитку мов. – 2015. – №. 12. – С. 40-45. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nchnpu_9_2015_12_9</p>		
12 т. 2 год.	<p>Тема лекції 12: Семіотика невербальної комунікації.</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Паралінгвістика. 2. Кінесика. 3. Окулесика. 4. Гаптика. 5. Проксеміка. 	лекція	<p>Крейдлин Г. Невербальная семиотика. Язык тела и естественный язык. – М.: НЛЮ, 2004.</p> <p>Мечковская Н. Б. Семиотика: Язык. Природа. Культура: курс лекций. – М.: Издательский центр «Академия», 2004.</p> <p>Серякова И. И. Невербальный знак коммуникации в англоязычных дискурсивных практиках: монография / Киев. нац. лингвист. ун-т. – К. : Изд. центр КНЛУ, 2012.</p> <p>Куліченко А.</p>	<p>Здійснити семіотичний аналіз невербальної поведінки телевізійного ведучого (на вибір студента).</p> <p>4 год.</p>	12 т.

			<p>К. Невербальна комунікативна поведінка та її компоненти: з історії питання // Держава та регіони. Сер.: Гуманіт. науки. – 2011. – Вип. 1. – С. 78-84.</p> <p>Панченко І. Б. Місце і роль паралінгвістичних засобів у процесі спілкування // Вісник Житомирського держ. пед. ун-ту ім. І. Франка. – 1999. – Вип. 4. – С. 80-83.</p>		
12 т. 2 год.	<p>Тема практичного заняття 6: Семіотика вербальної та невербальної комунікації.</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Комунікація та її місце у сфері семіотичних досліджень. 2. Поняття комунікативного акту. 3. Значення коду і контексту для комунікації. Типологія кодів. 4. Основні моделі комунікації (Р.Якобсон, Ю.Лотман). 5. Вербальна семіотика. 6. Невербальна семіотика. <ul style="list-style-type: none"> • Паралінгвістика • кінесика • окулесика • гаптика • проксеміка. 	практичне заняття	<p>Бацевич Ф.С. Основи комунікативної лінгвістики: підручник. – К.: Академія, 2004.</p> <p>Почепцов Г. Г. Семіотика. – М.; К.: Рефл-бук, Ваклер, 2002.</p> <p>Крейдлин Г. Е. Семіотика, или Азбука общения. – М.: Флинта – Наука, 2004.</p> <p>Якобсон Р. Взгляд на развитие семиотики. – М.: Наука, 1996.</p> <p>Лотман Ю. М. Семіотика культуры. – М., Александра, 1989.</p> <p>Куліченко А. К. Невербальна комунікативна поведінка та її компоненти: з історії питання // Держава та регіони. Сер.: Гуманіт. науки. – 2011. – Вип. 1. – С. 78-84.</p> <p>Жуковська А. В. Семіотична класифікація невербального компоненту комунікації "дотик" // Науковий вісник кафедри ЮНЕСКО Київського національного лінгвістичного</p>	<p>Підготовка реферату із запропонованих тем (на вибір студента).</p> <p>Укладання глосарію лінгвосеміотичних термінів.</p> <p>5 год.</p>	12 т.

			<p>університету. Філологія, педагогіка, психологія. – 2012. – Вип. 24. – С. 73-77. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nvkyu_2012_24_13</p> <p>Панченко І. Б. Місце і роль паралінгвістичних засобів у процесі спілкування // Вісник Житомирського держ. пед. ун-ту ім. І. Франка. – 1999. – Вип. 4. – С. 80-83.</p> <p>Scholes R. Semiotics and interpretation. – New Haven, London: Yale University Press, 1982.</p>		
13 т. 2 год.	<p>Тема лекції 13: Семіотичне дослідження текстів.</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Текст як об'єкт лінгвoseміотики. 2. Фольклорний текст в семіотичному аспекті. 3. Семіотика медіатекстів. 4. Лінгвoseміотичний аналіз художнього тексту. 5. Семіотика креолізованого рекламного тексту. 	лекція	<p>Еко У. Роль читача. Дослідження з семіотики текстів / [пер. з англ. М. Гірняк]. – Львів: Літопис, 2004</p> <p>Эко У. Отсутствующая структура. Введение в семиологию. – М.: Петрополис, 1998.</p> <p>Барт Р. Избранные работы. Семиотика. Поэтика. – М., 1994.</p> <p>Почепцов Г. Г. Семиотика. – М.; К.: Рефл-бук, Ваклер, 2002.</p> <p>Степанов Ю. С. В трехмерном пространстве языка (Семиотические проблемы лингвистики, философии, искусства). – М.: Наука, 1985.</p> <p>Елина Е. А. Семиотика рекламы. – М.: ИТК «Дашков и К», 2008. М.: ИТК «Дашков и К», 2008.</p> <p>Желязкова В. В. Навчально-методичний комплекс із дисципліни «Семіотика»: спец.035.10 «Прикладна</p>	<p>Здійснити лінгвoseміотичний аналіз креолізованого рекламного тексту (на вибір студента).</p> <p>4 год.</p>	13 т.

			<p>лінгвістика». – Миколаїв: Вид-во МДУ імені В. О. Сухомлинського, 2017.</p> <p>Бацевич Ф. С. Деякі логіко-семіотичні концепції художнього тексту: проблеми, дискусії, перспективи // Вісник Львівського університету. Серія філологічна. – 2017. – Вип. 64(2). – С. 228-238. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Vlnu_fil_2017_64(2)_30</p> <p>Андрейчук Н. І. Художній образ крізь призму лінгвосеміотики / Н. І. Андрейчук, О. А. Бондарук // Науковий вісник Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка. Сер. : Філологічні науки (мовознавство). – 2015. – № 3. – С. 17-22. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/nvddpufm_2015_3_4</p> <p>Зражевська Н. І. Використання семіотичного методу в аналізі медіакультури // Держава та регіони. Серія: Соціальні комунікації. – 2013. – № 3-4. – С. 13-17. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/drsk_2013_3-4_5</p>		
14 т. 2 год.	<p>Тема лекції 14: Прикладне значення семіотики. Семіотика та перекладознавство.</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Штучна семіотика та її напрями. 2. Знаки алфавітного письма. 3. Знакові системи запису. Пазиграфія як система міжнародного смислового 	лекція	<p>Мечковская Н. Б. Семіотика: Язык. Природа. Культура: курс лекцій. – М.: Издательский центр «Академия», 2004.</p> <p>Агеев В. Н. Семіотика. – М.: Изд-во «Весь Мир»,</p>	<p>Підготувати розгорнуте повідомлення про роль семіотики в перекладознавчій діяльності.</p> <p>Підготовка до модульної контрольної роботи.</p>	14 т.

	<p>письма.</p> <p>4. Семіотика інформаційних мов.</p> <p>5. Роль семіотики в перекладознавчій діяльності.</p>		<p>2002. Андрейчук Н. І. Потенціал лінгвосеміотичної інтерпретації для розвитку перекладознавчих студій // Записки з романо-германської філології. – 2015. – Вип. 1. – С. 8-14. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/zrgf_2015_1_5 Олійник Т. Семіотичний підхід до перекладу художньої літератури // Наукові записки Вінницького державного педагогічного університету імені Михайла Коцюбинського. Серія: Філологія (мовознавство). – 2013. – Вип. 18. – С. 427-431. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nzvdpu_filol_2013_18_88</p>	4 год.	
14 т. 2 год.	<p>Тема практичного заняття 7: Семіотичний аналіз текстів. Семіотика і перекладознавство.</p> <p>1. Текст як об'єкт лінгвосеміотики.</p> <p>2. Фольклорний текст в семіотичному аспекті.</p> <p>3. Семіотика медіатекстів.</p> <p>4. Семіотичний аналіз художнього тексту.</p> <p>5. Семіотика креолізованого рекламного тексту.</p> <p>6. Роль семіотики в перекладознавчій діяльності.</p>	практичне заняття	<p>Еко У. Роль читача. Дослідження з семіотики текстів / [пер. з англ. М. Гірняк]. – Львів: Літопис, 2004</p> <p>Эко У. Отсутствующая структура. Введение в семиологию. – М.: Петрополис, 1998.</p> <p>Барт Р. Избранные работы. Семиотика. Поэтика. – М., 1994.</p> <p>Почепцов Г. Г. Семиотика. – М.; К.: Рефл-бук, Ваклер, 2002.</p> <p>Степанов Ю. С. В трехмерном пространстве языка (Семиотические проблемы лингвистики, философии, искусства). – М.: Наука, 1985.</p>	<p>Здійснити лінгвосеміотичний аналіз художнього тексту (на вибір студента).</p> <p>Підготовка до заліку.</p> <p>5 год.</p>	14 т.

		<p>Елина Е. А. Семиотика реклами. – М.: ИТК «Дашков и К», 2008.</p> <p>Желязкова В. В. Навчально-методичний комплекс із дисципліни «Семиотика»: спец.035.10 «Прикладна лінгвістика». – Миколаїв: Вид-во МДУ імені В. О. Сухомлинського, 2017.</p> <p>Бацевич Ф. С. Деякі логіко-семиотичні концепції художнього тексту: проблеми, дискусії, перспективи // Вісник Львівського університету. Серія філологічна. – 2017. – Вип. 64(2). – С. 228-238. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Vlnu_fil_2017_64(2)_30</p> <p>Олійник Т. Семиотичний підхід до перекладу художньої літератури // Наукові записки Вінницького державного педагогічного університету імені Михайла Коцюбинського. Серія: Філологія (мовознавство). – 2013. – Вип. 18. – С. 427-431. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nzvdpu_filol_2013_18_88</p> <p>Палієнко А. М. Семиотичний аналіз медіатексту: теоретичні основи // Вісник Чернігівського національного педагогічного університету. Сер.: Педагогічні науки. – 2013. – Вип. 111. – С.225-228. – Режим</p>		
--	--	--	--	--

			<p>доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/VchdpuP_2013_111_56</p> <p>Андрейчук Н. І. Художній образ крізь призму лінгвосеміотики / Н. І. Андрейчук, О. А. Бондарук // Науковий вісник Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка. Сер. : Філологічні науки (мовознавство). – 2015. – № 3. – С. 17-22. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/nvddpufm_2015_3_4</p>	
--	--	--	--	--